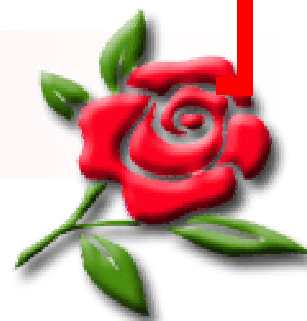

SOTSIAALNE DEMOKRAATIA

JUULI 2006

EESTI RIIGI KITSIDUS PELETAB EESTLASI VÄLISMAALE

Tänases infolehes:

Kirjakast ja küsitlus pronkssõdurist	2
Kuidas Euro tulek Eestit mõjutab	3
Euroopa Vasakpartei liikmelisuse eeldustest	3
Võrdsed võimalused Euroopa Liidus	4
Soolise võrdõiguslikkuse konverents 9. juunil Tal- linnas	4
Kes ostab seksi?	5
Võrdõiguslikkusest Eestis gei- ja lesbiorganisat- sioonide vaatepunktist	5
Venemaal ei ole kommu- nismi	6
Naljanurk	7
Kontaktandmed	8

Suvi on käes oma täies võimsuses. Tegelikult on Eestis hetkel isegi soojem, kui nendes maades, kus rikkamad Eestlased oma puhkust veetma sõita tavatsevad. Nii, et hetkel on parim puhkuse veetmise koht eestlasele Eestimaa ja tema imekaunid rannad.

Kuid sellel kuumusel on alati ka varjupool. Hoolimatu käitumine tulega looduses on mitmeid metsi hävitanud ja selgunud on tõsiasi, et meil ei ole piisavalt tuletõrjujaid. Kuna Eesti riik ei pea oluliseks tuletõrjujatele piisavalt palka maksta, on meie tuletõrjujad läinud tööle tasuvamatele töökohtadele—mõnikord Eestisse, mõnikord kaugemalegi.

Kuid ega tuletõrjujad pole ainsad, keda riigi kitsidus on Eestist lahkuma sundinud. Kuigi Valitsus väidab, et meil on meditsiiniga kõik korras ja näiteks Pärnusse ehitati tuttuus haigla, arvab rahvas tihti teistmoodi, kui selgub, et selleks, et ennast arsti juurde järjekorda saada, läheb nädalaid ja selleks, et operatsioonile saada, lausa kuid. Ajakirjanduses ilmuvad lood inimestest, kes südameoperatsiooni ootel on ära suranud. Meil töötavad arstid rabad mitmes töökohas ning nädalaga koguneb töötunde

60 ringis. Tekib küsimus, kas selline arst, kes ainult töötab ja pea-aegu üldse ei puhka, on ikka veel oma töökohustuste täitmiseks sobiv? Samas ei plaani ükski Riigikogus esindatud partei eraldada rohkem raha meditsiinile selleks, et saaks palgata juurde arste ja muid personali ning maksta neile ka väärikselt tehtud töö eest. Kuid paljud kogunud arstid on juba läinud näiteks Soomesse, kus nende tööd õiglasemalt väärtustatakse. Eesti riik koolitab arste rikastele riikidele ja ise oleme ilma. Sellest ma üldse ei räägigi, et keegi lubaks eestlastele tasuta hambaravi. Kuigi hammaste korras olekust sõltub väga palju ka inimese üldine tervislik olukord.

Peale haritud spetsialistide lahkuvad Eestist välismaale ka väiksema haridusega kuid kuldsete kätega inimesed, kes ei leia endale Eestis sobiva palgaga tööd. Meie riigi statistika aga hõiskab, et Eestis on tööpuudus üks väiksemaid Euroopas. Jah, mis mõtet on ennast töötuks registreerida, kui abiraha saamise tingimused ei võimalda niikaua perel ära elada, kui uus sobiv töökoht on leitud. Hoopis lihtsam on oma asjad kokku korjata ja minna sinna riiki, kus võimalik teenida nii, et nälg ennem palgapäeva valus ei oleks. Ning meil ei ole

olemas ühtegi uurimust, mis ütleks, kui palju inimesi Eestist juba lahkunud on ja kui kauaks nad ära jäävad. Meid on kõigest poolteist miljonit ja iga inimene peaks riigile oluline olema, aga kas ikka on?

Ei saa öelda, et meie rahvaarv valitsetajatele muret ei tee. Alanud presidendi-valimise kampaanias tundub demograafilisel olukorral olevat keskne koht. Millegi pärast näevad juhtivpoliitikud ainsa lahendusena seda, kui elujõus naised kohe sünnitama hakkaksid ning seda olukorras, kus Tallinas napib lasteaiakohti ja lasteaiakasvatajate palk on alla Eesti keskmise. Miks peaks tahma keegi sünnitada riigis, kus lastetoetustki makstakse selle järgi kui edukas sa oled, riigis kus ühed lapsed on rohkem väärt kui teised? Riigis, kus laste kaubad on tihti peale kallimad kui täiskasvanute ning koolis käivale lapsele on võimatu leida ringi, mille eest ei tuleks maksta. Isegi laulukoorides käimine on meil tasuline, rääkimata muusikaõppest, kus tuleb veel ka instrumente muretseda. Aitäh pakkumast, sünnitage ise, härra rahvastikuminister! Eestis on viimane aeg vaadata üle oma immigratsioonipoliitika ja samuti ka Eestis eesti keele õppimise võimalused. Meil on vaja tugevaid ametiühinguid, kes hoolitseksid tööinimese õiguste eest, nii et töörealised inimesed ei põgeneks riigist, mis neist ei hooli.

S. Kingsepp

KÜSITLUS PRONKSSÖDURI TEEMADEL

Juuni-juuli 2006 korraldas Eesti Vasakpartei oma liikmete ja toetajate hulgas e-maili teel küsitluse, kus oli kaks küsimust:

1. Kas pronkssõdur tuleb teiseldata?
2. Kas tuleb ümber matta Tõnismäele maetud kadunute säilmed?

Kokku vastas küsimusele emaili teel 21 inimest, nendest 8 naist ja 13 meest.

Küsimusele, kas pronkssõdur tuleks teiseldata vastas eitavalt 17 ja jaatavalt 4 inimest (3 naist ja üks mees). Küsimusele, kas kadunute säilmed tuleks ümber matta vastas eitavalt 16 inimest ja jaatavalt 5 inimest (4 meest ja 1 naine).

VÄLJAVÖTTEID KÜSITLUSE VASTUSEKS TULNUD KOMMENTAARIDEST

Kuna küsimus ei ole pronkssõduris, vaid vihavaenu õhutamises rahvuste vahel, siis leian, et teiseldatamine ja ümbermatmine võimendavad vihavanu. Ütlen "EI" ja soovin, et see teema kustuks. Me ise "norime muhku".

Ei ja EI, sest ma ei ela Tallinnas ja minu jalgsikäiku-de trajektoori see kuju füüsiliselt ei sega, samas ma ei näe ka mingit põhjust mingi kivi- ja rauahunniku ümber sellist lamenti lüüa, see hunnik seal ju kõduneb ajaga ise, nagu iga muugi kivi ja raud :D ja minule isiklikult ei sümboliseeri see risu seal kah mitte kui midagi :D

Mina kuulun eestikeelsesesse kodanikkonda. Ja mul on laias laastus neli seisukohta venelaste kohta:

1. Need, kes räägivad riigikeelt - reeglina toredad intelligentid inimesed.
2. Vanurid, kes seniilsuse tõttu pole suutnud riigikeelt omanda -mitte torkida.
3. Vaimselt vähemvõimekad, kes vaimse alaarengu tõttu pole suutelised riigikeelt omandama - mitte torkida.
4. Kõpses ja nooremas eas elukad, kes põhimõtte pärast pole siiani, ei enne Eesti Vabariigi taastamist ega ka peale seda 15 aastaga omandanud riigikeelt ja karjuvad eestlaste poole "Uroodõ" - olen valmis kümneid tunde tegema tasuta tööd veduris, vedamaks sellist kontingenti Narva jõe taha kodumaa avaruste poole. Viies kontingent on veel, need on need Uno Lahe ja Arnold Meri, neljanda kontingendi jt riigireeturite ässituste all - tuleb nende

ässituste alt vabastada. Olen 100% kindel, et Aljosa ei saa enda vastu seisma Waffen SS Wiking-diviisi mundris venda - järelikult JAH.

Eeldusel, et seal on säilmed... Tuleb küll ümber matta Maarjamäele ja teha sinna korralik teises maailmasõjas kannatanute memoriaal (kuluks ära ka holokausti kivi sinna). Ehk siis JAH. Okupandimundris sõduril ei ole kohta Eesti Vabariigi valitsuse vahetus läheduses.

Vasakparteil pole mõtet pugeda venekeelsele kodanikkonnale, lootes Lasnamäe täit valijaid Edgarilt üle lüüa. Kuna iga eestlane seostab paratamatult Vasakparteid endise kompartei ja punarežiimiga, tuleb meil eelkõige keskenduda partei puhastamisele sellest needusest. Aga kui jätkata venelastele pugemist, vajub see partei üha enam kommunistlike veriste mälestuste kloaaki.

Tõnismäele sobiks kujundada II maailmasõja mälestuspaik, mille kohta on olemas kunagise teemakonkursi võidutööd. Vastava statuudiga tuleks see koht depolitiseerida ning välistada seal sobimatu tegevus: alkoholi tarvitamine, omaalgatuslik muusika, tantsutrall, piknik jne. Jäädavalt lahkunute koht on kalmistul, mitte seal kus pole tagatud nende haurahu. Seda rahu pole Tõnismäel ollagi. Väidan, et "zarenkovlaste" poliitropendused ja "öövalvurite" agressiivne käratsemine pronkssõduri teemal ei ole veel venekeelse elanikkonna avalik arvamus.

Ehk aga peaks Mart Laari/Helme jt ajupesurite huvides ikkagi kogu II maailmasõja uuesti korraldama, et Hitleri onku saaks omalt poolt sulaselges eesti keeles toonitada, et kogu too liin tuleb eestlaste soovil nüüd kordamisele, et orgunnida eesti vabaduse eest seisjatele ka natsiarmees spetsiaalsed eraldi pataljonid....

No niisugust hullu petujuttu on ikka meile puhutud - et oleks aeg omi jutte taas vedama hakata - ja mis teil seal ajagraafikuga lahti, et - nojaaaa, sellele probleemile ju lahendus peaks alles septis tekitatama muidugi, nii et - oleme platseerunud ikkagi!

Haudade peal ei pea mitte asuma trollipeatus (või mis peatus ta oligi) ning park. Surnud tuleks ikka surnuaeda matta...

Kuna olen ise sündinud 20 aastat peale 1944.aasta septembrisündmusi ja seega liiga noor, et toonaseid sündmusi või nende jäädvustamist üheselt hinnata, on minu jaoks otsustavaks Eesti Laskurkorpuse (ELK) veteranide kui sõja läbiteinud inimeste seisukoht.

KUIDAS EURO TULEK EESTIT MÕJUTAB

Juba mõnda aega on päevakorras Eesti võimalik üleminek euro kasutamisele. Niisiis, kas see toob endaga kaasa hindade tõusu või languse?

Ühest küljest määrab hinna nõudmise ja pakkumise vahekord. Keegi ei hakka rohkem või vähem tarbima rõõmust või kurvastusest, et nüüd tuleb maksta eurodes. Samuti pole näha põhjust, miks euro peaks kaupade tootjad rohkem või vähem tootma panema. See-ga nõudmise-pakkumise tasakaal ei muutu. Teisest küljest määrab kauba omahinna tootmiseks kulutatav töö.

Puude langetamiseks või lehma lüpsmiseks kulutatav töö ei sõltu sellest, mis rahas selle eest makstakse, mistõttu ka siit ei tule mingit survet hindadele.

Mis siis muutub?

Enam ei ole tarvis nii palju raha vahetada. See tähendab, et pankadel ja teistel rahava-hetajatel jääb saamata see protsent, mille nad enne raha vahetamise tasuks võtsid, ja selle võrra muutuvad importkaubad mingil marginaalsel määral odavamaks. Selle võrra on ka Eesti tootjatel lihtsam oma toodangut eksportida. See on hea uudis just kaupade lõpptarbijaile. Kas järeltada siit, et pangad maksavad kinni

Eesti ühinemise euroga?

Vaevalt küll. Sellest tuluaallikast jäävad nad muidugi ilma, ent oma kasumi võtavad nad välja muudelt teenustelt. Teiste riikide euro-ga ühinemise kogemus näitab, et osa pan-ku tahtis meeltesegaduses isegi raha välja-võtmise sularahaautomaadist tasuliseks teha. Õnneks nii kaugele asi ei läinud, ei lähe usutavasti ka Eestis, ent pangalaenu-de ja hoiuste protsendi kontrollimiseks pole meil mingit võimalust. See on halb uudis just kaupade lõpptarbijaile.

Euro kasutuselevõtu tõttu on kõik hinnad vaja eurodeks ümber arvestada. Teistes riikides soovisid valitsused kontrollida, et euroga ühinemise järel hinnad ei tõuseks. Selle tulemusena tõusid hinnad hoopis vahetult ENNE euroga ühinemist.

Kas pole siin vastuolu eelneva jutuga, et ei nõudmine, pakkumine ega tööhulk ei muu-tu euroga ühinemisel? Vastuolu on ainult näiline.

Nimelt nõudmise ja pakkumise tasakaal kehtib vabaturumajanduses.

Euroopa Liidu riigid kontrollivad oma majan-dust nii palju, et hinnad ei asu sageli nõud-mise ja pakkumise tasakaalupunktis, vaid

kusagil mujal. Ent kui riik sekkub majandus-se nii vähe kui Eesti Vabariik, siis ei ole eri-list võimalust hinnatõusuks rahareformi käigus.

Üldse ei tõuse need hinnad, mis puhtalt maailmaturu hinnale rajanevad, nagu ben-siin ja USA dollar.

Viimasel Euroopa Parlamendi valimisel tuli Rahvaliit välja loosungiga "Kaitse Eesti krooni!". Vasakpartei pole seevastu euroga ühi-nemise poolt ega vastu loosungitega välja tulnud ega tule ka edaspidi, sest see, kas meil käibib kroon või euro, ei mõjuta majan-dust ega üksikisiku elu nimetamisväärselt. Jääb veel üle mainida, et Rahvaliit pole iial valimistel nii vähe hääli saanud kui krooni kaitsmise loosungil all.

**TAIVO RIST,
EESTI VASAK-
PARTEI VÄLIS-
SEKRETÄR**

EUROOPA VASAKPARTEI LIIKMELISUSE EELDUSTEST

Tänaseks kui Euroopa Vasakpartei (EV) juba paar aastat päris edukalt toiminud, on tekkinud erinevate riikide parteidel huvi liitumiseks ja igal juhatusel koosolekul on arutlusel mõni uus partei, et kas võtta vastu või mitte. Põhi-mõtteliselt võiks põhikirja järgi võtta vastu pea iga partei, mis nõustub põhikirjas kirjutatuga, aga nii lihtne see ka pole, sest tuntud parteid on kõik olemas ja nüüd tulevad just selliste riikide vasakpoolsed (või end vasakpoolses pidavad) parteid, millest eriti midagi ei tea ja neile on vaja ka mingeid poliitilise tegevuse kriteeriumeid. Juulis 2006 oli arutlusel Moldo-va Kommunistliku partei küsimus. Siiani pole EVs ühtegi teist parteid endisest NSV Liidust peale Eesti Vasakpartei.

Kaalukeeleks jäi küsimus, et Moldoval on Iraagis 6 sõdurit, mille kohta nad väitsid, et need pole tegelikult mingid sõdurid, vaid tehniline personal. Kuna aga EV-l on raud-kindel seisukoht Iraagi kohta, siis oli aruelu päris kuum. Nagu teada, on Moldovas Kommunistide enamusvalitsus, ehk teisi-sõnu, kui nad midagi ütlevad, siis peaks riik ka nii ära tegema. Mingi udu puhumine ei saa ju sellise enamuse puhul kõne alla tulla. Igatahes jäi lõplik otsus, kas moldovlased saavad vaatlejaparteiks või ei, vastu võtmata. Jäi kokkulepe, et oota-me mõned nädalad, kas nad toovad oma mehed Iraagist ära või ei ja siis tuleb lõplik otsus.

Veel oli arutelul ka Makedoonia sotsialisti-

de vaatlejaliikmeks võtmise küsimus. Nende puhul oli juba küsimus keerulisem. Esiteks on nad peale EV huvitatud ka sotsdemmidest ja teiseks ei ole neil püsivat seisukohta NATO suhtes. Olulisimaks kju-neski just NATO küsimus. Partei, kes pool-dab oma riigi NATO-liikmelisust, ei saa kuu-luda Euroopa EV-sse. NATO on sõjalisele tegevusele eesmärgistatud organisatsioon ja põhiliselt on tema sõjaline tegevus mitte riigi kaitseks, vaid tavaliselt ikka USA poolt välja mõeldud vaenlase peksmiseks. Ning näiteks Hispaania kommunistidel on viima-sel kongressil kinnitatud põhimõtteline ot-sus, et nemad on patsifistlik partei.

S. Kingsepp

VÕRDESED VÕIMALUSED EUROOPA LIIDUS

KATRIN SCHÄFGEN
ROSA LUXEMBURGI FOND

Sarnasused ja erinevused 25 Euroopa Liidu liikmesriigis

Kuigi kõik – esmalt 15, tänaseks aga juba 25 – Euroopa Liidu liikmesriiki on kohustatud edendama soolist võrdõiguslikkust (muuhulgas tulenevalt Maastrichti ja Amsterdami lepingust) on kõigis 25 liikmesriiki-

des naised meestega võrreldes ebavõrdsemas olukorras. Seda eelkõige seoses:

- osalemisega tööhõives
- sissetulekuga
- tööga seotud edutamisel
- töö – ja pereelu ühildamisel.

Samas esineb kõrvuti nimetatud sarnasustele liikmesriikide vahel märgatavaid erinevusi soolise ebavõrdsuse mõjude/ilmingute osas. Nii näiteks tulevad, sooga seotud erinevused eriti ilmekalt esile Vahemeremaades: Itaalias, Kreekas, Hispaanias. Nii öelda soolise ebavõrdsuse skaala lõpus on Skandinaavia maad: Rootsi, Soome. Neis riikides on sooline võrdõiguslikkus suuresti juba saavutatud. Eriline osa etendavad Kesk – ja Ida-Euroopa kui siiredeühiskonna riigid. Nendes riikides ei ole soost tulenev ebavõrdsus selgelt väljakujunenud, kui samas on

siin suured sotsiaalsed probleemid näitena eriti suur tööpuudus.

Antud erinevusi saab seletada vastava rahvusliku heaoluriigi vormiga. Esping-Anderson (1991) käsitlus eristab: „konservatiivset“, „sotsiaaldemokraatlikku“ ja „liberaalset“ heaoluriigi vormi.

Euroopa Liidu ühtlustamispoliitikas lasub raskuskese tööhõive edendamisel ja võrdsusel võimalustel. See eeldab oma korda lastehoiuasutuste (sõimed ja lasteaiad) võrgustiku laiendamist. Euroopa riikides aset leidvad neoliberaalsed reformid, tekitavad kahtlusi, et lähitulevikus jaotuks palga ja reproduktiivne (tasustamata) töö, sissetulek ja tööalane edutamine sugude vahel võrdsemalt.

SOOLISE VÕRDÕIGUSLIKKUSE KONVERENTS 9. JUUNIL TALLINNAS

Eesti ühiskonnas on viimasel ajal teatud vastuolu: Alates 1. maist 2004 kehtib Eestis soolise võrdõiguslikkuse seadus, mis mitte ainult ei keelusta soolist diskrimineerimist, vaid on suunatud soolise võrdõiguslikkuse edendamiseks. Juba viis aastat ilmub ajakiri „Ariadne lõng“, mis käsitleb kõrvuti naisuuringutega ka soouuringuid. Tallinna ja Tartu Ülikoolis on soouuringute lisaeriala. Sellele vastukaaluks näitab Sotsiaalministeeriumi viimane uuring kinnistunud stereotüüpe ja soorolle nii tööturul, peresuhtes kui ühiskonnas laiemalt.

Meie tahame sellele vastuolule lahendusi otsida nii interdiplinaarselt kui ka avatud debatis praktikute ja teadlaste vahele. Selleks on vaja määratleda soolise võrdõiguslikkuse probleemid, üheks näiteks on vene naise seisund tööturul. Antud näide on valitud just seepärast, et vene naiste väikesed võimalused Eesti tööturul on seotud nii nende etnilise kuuluvuse, kui ka tööturu

soolise segeratsiooniga. Uuemad soouuringud panevad rõhku sellele, et sugu tuleb vaadata kontekstis teiste kategooriatega nagu etniline kuuluvus, sotsiaalne seisund, vanus jne. Teisena keskendume tänastele võimalustele, nii normatiivsele kui teaduslikule diskursile ja teiste riikide kogemusele. Teise riikide puhul on raskuskese gender mainstreami (eesti keeles: soolise võrdõiguslikkuse süvalaiendamise) rakendamisel.

Ning viimaks tuleb kuulata ka neid, kes praktikas soolist võrdõiguslikkust rakendavad: ametiühingud kollektiivlääbirääkimistel, mittetulundusühingud koolitusel, nõustamisel jne. Siin on meie soov pakkuda võimalust olemasolevatele organisatsioonidele oma töö tutvustamiseks ning soodustada seeläbi tulevast koostööd.

Selline oleks lühidalt ürituse eesmärk ja ülesehitus. Tegemist on erineva valdkonna ini-

mestega: juristid, majandusteadlased, filoloogid, sotsioloogid jne. Sellest tulenevalt on kindlasti erinevaid arvamusi ja seisukohti.

Jane Angerjäv

KES OSTAVAD SEKSI?

SIRJE KINGSEPP
VASAKPARTEI ESIMEES

Rootsis on juba mõni aeg kehtinud seadus, et igaüks, kes seksi osta tahab, on kurjategija. Eestis on seksioostja pigem ühe õnnetu abielumehe nägu. Milline aga siiski on see mees või ka naine, kes oma intiimvajaduste rahuldamiseks on nõus rahakotti kergendamada?

Kuna Rootsis on prostitutsiooni teemaga juba mitmeid aastaid põhjalikult tegeletud, on neil olemas ka teaduslikud uuringud, mis kirjeldavad seksioostjaid. Esiteks muidugi peab ütleva, et

püsiklientidest naiste kohta on vähem uuringuid tehtud, aga teada on, et neid on alla ühe protsendi naistest. Samas on meeste kohta päris huvitavad kirjeldused. Üldjuhul on nad siiski täiesti tavalised inimesed, kes ei paista millegagi tänaval silma. Umbes neliteist protsenti Rootsist meestest on prostituudi teenuseid kasutanud.

Üks laiemalt tuntud uuring, mis on tehtud Jari Kuosmaneni poolt, jaotab mehed viieks erinevaks grupiks. Kõige paremad kliendid on sellised mehed, kelle jaoks seks on elu. Neil on olemas nii oma naine, armuke ja lisaks nad ka ostavad seksi. Oma naist hindavad kui võimalust tasuta seksi saada.

Järgmisel grupil meestel oma naist ega elukaaslast ei ole, kuna nad ei soovi ennast liiga siduda. Samas on neile oluline erinevate partnerite arv ja neid teeb õnnelikuks kui see kollektsoon aina laieneb. Umbes nii nagu margikogujad oma kollektsooni täienda-

mise üle rõõmu tunnevad.

Edasi tulevad mehed, kelle hulka võib liigitada ka näiteks Inno Tähismaa. Need on mehed, kel on oma naine olemas, aga nende suhe ei toimi. Mees ootab ja loodab, et suhe läheb paremaks, aga kui ta lootused täituda ei taha, otsib ta abi intiimteenuste müüjalt. Need mehed on tegelikult praktilised inimesed ja arvavad, et seks teise inimesega on aegajalt vajalik ja seepärast nad peavadki umbes kord kuus või harvem, endale selle teenuse ostma, sest oma naine ju ei ole nõus.

Nimekirja lõpetavad mehed, kel on probleeme suhete loomisel. Kui nad omale tõelise armastuse leivad, siis nad enam seksi ei osta, sest neile on armastus ja tunded olulisemad, aga oma unelmate naise leidmine on neil väga keeruline, kuna nad on halvad suhteljad ja nende ettekujutus suhetest on tugevasti idealiseeritud.

Nad üritavad ka prostituudile abieluettepanekuid teha. Ning viimane grupp on mehi, kel üldse peale seksi ostmise muid võimalusi ega kogemusi pole. Tegelikult nad ei kasutagi seda teenust alati vahekorraks vaid pigem selleks et vaadata või juttu rääkida.

Rootsis on aru saadud, et olukorras, kus tavalisest kliendist saab korraga kurjategija, on vaja seda meest, kes on harjunud oma vajadusi rahuldama prostituudiga, kuidagi aidata. Tegelikult on palju kliente, kes on sõltuvuses sellest, et nad saavad raha eest midagi, mida tavalised inimesed saavad vaid vastastikuse nõusoleku läbi. Tegelikult peame me juba praegu mõtlema sellele kuidas aidata nii neid inimesi, kes on sõltuvuses seksi ostmisest kui ka neid inimesi, kes on intiimteenuste pakkujad ja sooviksid sellest ametist loobuda, kuid ei suuda.

(kirjutatud raamatu "Seksioostjad" põhjal)

VÕRDÕIGUSLIKKUSEST EESTIS GEI- JA LESBIORGANISATSIOONIDE VAATEPUNKTIST

MTÜ MeaCulpa

Geide ja lesbide võrdõiguslikkuse taotlused võib kokku võtta ühe lausega: õigus olla, õigus koos olla. "Õigus olla" viitab õigusele ning võimalusele mitte varjata oma seksuaalset orientatsiooni. Suur protsent homoseksuaalsetest inimestest Eestis tunnistab, et on oma seksuaalse orientatsiooni tõttu kogunud vägivalda või saanud diskrimineerimise osaliseks töökohal. "Õigus koos olla" viitab samasooliste partnerlussuhete seadusliku reguleerimise võimaluse puudumisele.

Nii "olemise" kui "koosolemise" õiguse saavutamisel on mitmeid takistusi. Meedias ilmuvad negatiivsed kujutluspildid seksuaalvähemuste kohta saadavad ühiskonnale sõnumi, et seksuaalvähemuse

hulka kuulumine on tabu ja taunitav. Hetkel kehtiv perekonnaseadus kannab konservatiivsuse pitsereid, kuulutades juba esimeses paragrahvis, et "abielu sõlmitakse mehe ja naise vahel". Õiguskantsler Allar Jõksi hinnangul on samasooliste partnerlussuhete mittelubamine põhjendatud ja põhiseadusega kooskõlas.

Lesbi- ja geiorganisatsioonide üheks taotluseks on tolerantse suhtumise saavutamine ning homoseksuaalsete inimeste tunnustamine ühiskonna täisväärtuslike liikmetena. Samuti taotletakse, et riik tunnustaks ka samasoolist perekonda kui üht võimalikku kooseluvormi ning et seaduse abil reguleeritaks partnerite õigused ning kohustused.

EMMA GOLDMANI 1935. A.A. ILMUNUD ARTIKLI II OSA

Pöörame nüüd pilgu tootmisele ja tarbimisele, igasuguse eksistent-si aluseile. Ehk leiame siin kröömikesegi kommunismi, mis õigus-taks lõpuks ometi Venemaal valit-seva korra nimetamist kommu-nistlikuks, vähemalt karvavõrragi.

Ma selgitasin juba, et maa ja tootmisvahendid kuuluvad Vene-maal riigile. Tootmise meetodid ja toodetavad kogused kirjutab igale tööstusharule, koguni igale tehasele, töökojale ja vabrikule ette riik, keskvalitsus Moskvas oma paljude organite kaudu.

Venemaa on pindalalt väga suur, kattes pea kuuendiku Maa-kerä pinnast. Eri rahvusis- se kuu- luvat elanikkonda on siin 165 miljoni inimese jagu. Venemaa

EMMA GOLDMANIST

Emma Goldman (27.06. 1869 – 14. 05.1940) oli Leedu päritolu juudi perekonnast anarhist-kommunist, kes on tuntud oma anarhistlike kir- jutiste ja kõnede poolest ning samu- ti kui esimese laine feminist. Ta on tuntud ka nime all "Punane Emma". Kui Emma oli 13-aastane, kolis ta perekond St. Peterburgi, kus ta hakkas tööle korsetivabrikus. Seal puutus ta kokku revolutsiooniliste ideedega ja luges Tšernõševski raamatut "Mida teha". See raamat pani temas idanema anarhistlikud ideed ja iseseisva maailmavaate.

VENEMAAL EI OLE KOMMUNISMI

koosneb paljudest osariikidest, mida asustavad erinevad rassid ja rahvused, igal piirkonnal on oma, teistest erinevad, huvid ja vajadused. Pole kahtlust et töö- tuse ja majanduse plaanimine on tingimata vajalik kogukonna hea- oluks. Tegelik kommunism - ma- janduslik võrdsus inimeste ja kogukondade vahel - nõuab pari- mat ja võimalikult tõhusat plaani- mist iga kogukonna sees, vasta- valt kohalikele vajadustele ja võimalustele. Sellise plaanimise alus peab olema iga kogukonna täielik vabadus toota vastavalt oma vajadustele ja jagada too- dangut vastavalt kohalike otsus- tele või vahetada seda, teise samaväärselt võrdse ja iseseisva kogukonnaga ilma ühegi välise autoriteedi sekkumiseta.

See on kommunismi olemuslik poliitmajanduslik loomus. Teist- suguseil tingimusil ei osutu see võimalikuks. Kommunism saab tingimata olla ainult libertaarne, anarhistlik.

N-Venemaal pole jälgegi kom- munismist - just nii, seal puudub

17-aastasena emigreerus ta New Yorki ja töötas mitu aastat tekstiil- livabrikus. Pärast Heinaturu mä- su 4 anarhisti ülespoomist tõmbus Goldman anarhistliku liikumise poole ja 20-aastasena sai temast revolutsionäär. Emma sattus vanglasse 1893, kui ta avalikult soovitas töötutele: "Küsi tööd. Kui sulle ei anta tööd, küsi leiba. Kui sulle ei anta tööd ega leiba, võta leiba." Koos 9 kaaslasega langes ta uuesti vangi 1901, kui nad üritasid mõrvata president William McKinley. Ta vabastati asitõendite puudumisel 24.09 ja

igasugune kommunism. Tegeli- kult on sealne süsteem süga- valt kuritegelik, aga iga katset kriminaalset võimu kukutada karistatakse surmaga.

Tööstuse plaanimine ja kõik tootmis- ning jaotusprotsessid on keskvalitsuse kätes. Majan- duse Kesknõukogu on institut- sioon, mis allub otseselt kom- munistlikule parteile. See on täiesti sõltumatu NSVL-s elava- te inimeste tegelikest soovi- dest ja vajadustest. Selle tööd dikteerivad Kremli poliitika ja otsused. Siit ilmneb, miks N- Venemaa ekspordib suurtes kogustes nisu ja muud teravil- ja, kuigi suured piirkonnad Lõuna- ja Kagu-Venemaal äga- vad nälgas, nõnda et juba kaks miljonit inimest on nälgä sur- nud (1932-1933).

Selleks on "riiklikud põhju- sed". Niisuguse sildiga on läbi aegade maskeeritud türanniat, ekspuateerimist ja determi- neeritust, mida kasutab iga valitseja oma võimu kindlusta- miseks ja jätkamiseks. Olgu

11.02.1916 arreteeriti ta uuesti, kuna ta levitas sündivuse kont- rolli alast kirjandust. Ta väitis koos teiste feministidega, et abort on traagiline sotsiaalsete tingimuste tulemus. Kolmandat korda sattus ta vanglasse 1917, kui ta organiseeris I Maailma- sõja vastaseid demonstratsioo- ne. Peale 2 aa vangis saadeti ta USA-st välja Venemaale. Vene- maale saabudes asus ta toetama bolševikke. Kuid repressiooni- de nägemine solvas tema maail- manägemust. Oma tundeid kirjeldas ta esseedes "Minu

siin mainitud, et - hoolimata kogu maad haaranud nälgahädast ja esmatarbekaupade puudumisest - on esimene viisaastakuplaan täielikult mõeldud rasketööstuse selle haru arendamiseks, mis teenib eranditult sõjalisi eesmär- ke.

Nii on tootmise, nii jagamise ja iga teise majandustegevuse vormi- giga. Mitte ainult üksikuile linna- dele ja asulaile, vaid terveile N- Liidu piirkonnile keelatakse ise- seisvat olemist. Poliitiliselt on nad Moskva ustavad vasallid, kogu nende majanduslik, sot- siaalne ja kultuuriline tegevus on plaanitud, nende enda kätest ära lõigatud ja allutatud Moskva "proletariaadi diktatuuri" jöhkrale kontrollile. Enamgi veel: iga koha- liku üksuse, iga isiku tegevus on, isegi nn. sotsialistlikes vabariiki- des viimse detailini allutatud "peajoonele", mille paneb paika "keskus". Teisisõnu, Partei Kesk- komiteele ja Poliitbüroole, mille mõlema üle on absoluutne kont- roll ühel mehel, Stalinil. Sellise diktatuuri, sellise isikliku auto- kraatia, mis on tugevaim, kui mistahes tsaaril iganes, nimeta- mine kommunismiks tundub mulle imbetsiilsuse ilminguna.

illusioonide kadumine Venemaal", kus ta kirjeldas bolševike türanniat revolutsiooni ajal ja hiljem. Ta vastustas Venemaal toimuvat vägi- valda ja sealjuures ka vägi-valda streikijate vastu. Hiljem elas ta aastaid Prantsusmaal, kus kirjutas oma autobiograafia "Elades oma elu". 1936 läks Goldman Hispaania- sse, et võidelda Francisco Franco vastu. Emma surnukeha on maetud Chicago lähedal asuvale surnuaiale. Tema hauakivile on kirjutatud: "Vabadus ei lasku rah- vate iseenesest, rahvas peab tõus- ma vabaduseni".

NAERGEM TERVISEKS

RIIGIEKSAMIKIRJANDI TEEMAD 2006

1. Ei kommentaari.
2. Juriidiliselt on kõik korrektne (Rein Lang).
3. Meie aja kangeline - tegelikkus või müüt? (Mailis Repsi näitel)
4. Andres ja Pearu XXI sajandil ehk Kellele kuulub Chaplin?
5. Väga kerge on olla ebanormaalne (Peeter Oja).
6. Kõik teed viivad sinna kuhu vaja.
7. Kui sul pole reiti, siis pole sind olemaski.
8. Tõsielusari või surm! Minu 15 minutit kuulsust.
9. Pae tänava poisid.
10. Tšilli nii, et poleks piinavalt valus sihitult hängitud aastate pärast.
11. Puhas leht.

Ajakiri "Nõukogude Naine" kuulutas välja konkursi teemaga "Kas me tunneme naisei?" Võitis noor poiss nimega Petja Ivanov, 10-aastane.

Ärritunud lugeja kirjutab kirja toimetusse: "Mis korralagedus teil seal toimub? Ma olen 65-aastane ning tunnen naisei juba alates 12 eluaastast alates aga teie andsite auhinna mingisugusele poisike-sele!"

Toimetusest vastatakse talle:

"Meie konkursi esimesele küsimusele "Millises paigas on naistel kõige kräsusemad juuksed?" vastas Petja õigesti - Kesk-Aafrikas. Aga mis vastasite teie? Ja veel joonistasite pildi ka juurde!

Meie konkursi teisele küsimusele "Kuidas nimetatakse naiste tähtsaimat organit?" vastas Petja õigesti - Ülemaailmne Naiste Föderatsioon. Aga mis vastasite teie? Ja veel joonistasite pildi ka juurde!

Ning lõpuks, meie konkursi kolmandale küsimusele "Mida naised ootavad kannatamatusega iga kuu?" vastas Petja õigesti - "Nõukogude Naise" uut numbrit. Aga mis vastasite teie? Täname, et ei lisanud joonistust!"

GRILLIMINE ON MEHELIK!

Pärast mitut külma- ja talvekuud on lõpuks kätte jõudmas suvi ja grillimishooaeg. Seega on oluline värskendada oma mälu selle peene värskes õhus toimuva toiduvalmistamise etiketi osas, kuna see on ikkagi ainus toiduvalmistamise viis, millega "tõeline" mees tegeleb - ilmselt sellega seonduva kõrge ohuteguri tõttu.

Kui mees pakub välja, et ta grillib, järgneb sellel allpool lahtiseletatud ahelreaktsioon:

Protsess...

- (1) Naine ostab toidu.

(2) Naine valmistab ette salati, köögiviljad ja magustoidu.

(3) Naine valmistab liha ette grillimiseks, asetab selle kandikule koos vajalike toiduvalmistamisvahendite ja -kastmetega ning viib selle mehe kätte, kes vedeleb grilli kõrval - käes õlleklaas.

Nüüd tuleb oluline osa:

(4) MEES ASETAB LIHA GRILLILE.

Protsess jätkub...

(5) Naine läheb tuppa, et panna valmis taldrikud ja noad-kahvlid.

(6) Naine tuleb välja, et öelda mehele, et liha kärssab. Mees tänab teda ja palub naisel tuua veel üks õlu, kuni ta olukorda lahendab.

Taas oluline osa:

(7) MEES VÕTAB LIHA GRILLILT NING ANNAB SELLE ÜLE NAISELE.

Protsess jätkub...

(8) Naine paneb valmis taldrikud, salati, leiva, noad-kahvlid, salvrätid, kastmed ja toob need lauale.

(9) Peale söömist koristab naine laua ja peseb nõud.

Ja nüüd kõige tähtsam:

(10) Kõik KIIDAVAD ja TÄNAVAD MEEST tema saavutuste eest toiduvalmistamisel.

(11) Mees küsib naiselt, kuidas tallele meeldis, et mees "vahelduseks süüa tegi" ja naine "puhata sai". Nähes ärritunud nägu, nendib mees, et mõningad naised ei ole millegagi rahul...

Loe uudiseid ja arvamslugusid meie koduleheküljelt!

www.ESDTP.ee

EESTI VASAKPARTEI

Postiaadress:

Tallinn 10510

Peapostkontor

Postkast nr. 4102

Telefon: 6612 406

Mobiil: 556 89 230

Fax: 6612 406

E-mail: esdtp@solo.ee

Eesti Vasakpartei arveldusarve

Eesti Krediidipank

Aa. 4246700264113

*Eesti Vabariik ei toeta Eesti
Vasakparteid ühegi krooniga - Sinu
toetus on rohkem kui oodatud*

Kallis parteikaaslane!

*Meie infolehes võiks ilmuda ka sinu kiri
või arvamslugu. Saada see meie partei
aadressil: esdtp@solo.ee*

PIIRKONNA ORGANISATSIOONIDE JUHID

Hiumaa Kuido Tõnurist - 51 42 763

Ida-Virumaa Uno Sepp - 51 37 877

Jõgevamaa Maie Tamm - 77 49 484

Läänemaa Aleksander Soome - 53 937 561

Narva Nikolai Kulikov - 56 505 092

Põlvamaa Enn Narusk 55 967 705

Pärnu Lembit Miil - 50 51 843

Raplamaa Aili Asumets - 48 948 61

Saaremaa Enn Ehala - 51 53 685

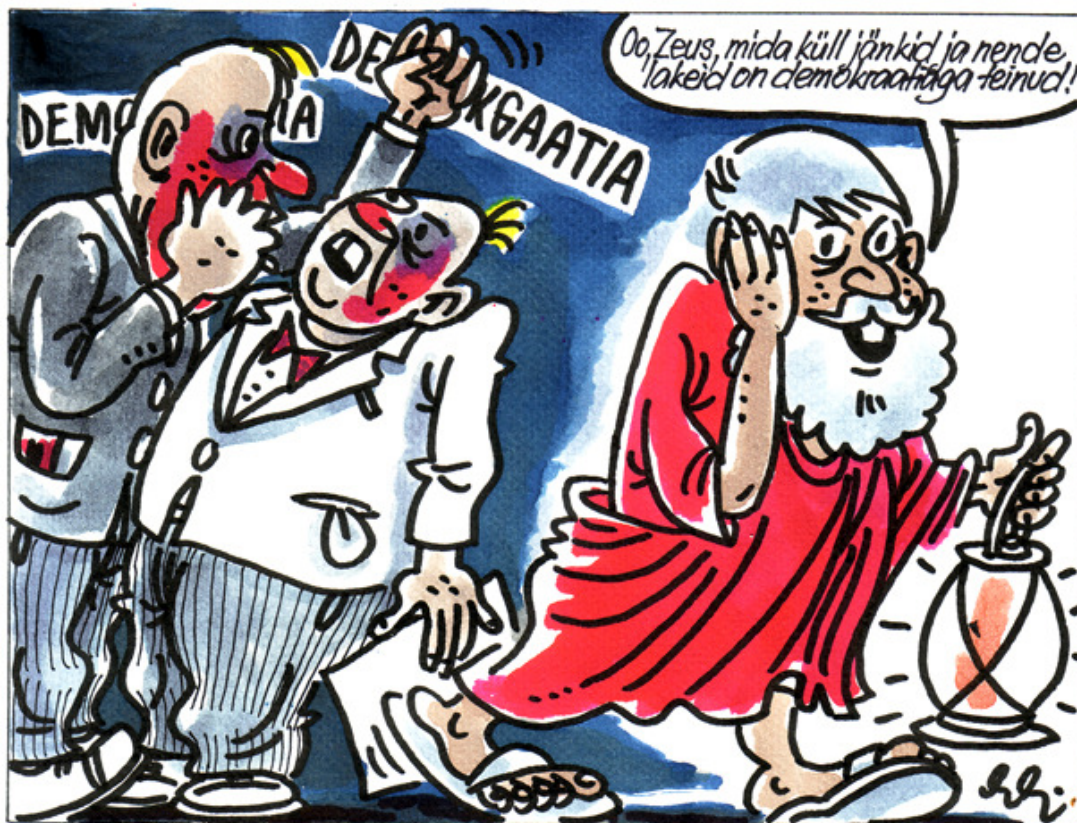
Tallinn Tiit Toomsalu - 66 03 539

Tartu Maks Salupere - 73 39 594

Valgamaa Karmen Pent - 580 16 983

Viljandi Katrin Sepp - 56 644 944

Võrumaa Sulev Leit - 566 318 16

VALENTIN

